

Форма № 09/18
Затверджена рішенням вченої
ради ІДГУ
від 30.08.2018 р., протокол № 1

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ІЗМАЇЛЬСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ГУМАНІТАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ УПРАВЛІННЯ, АДМІНІСТРУВАННЯ ТА
ІНФОРМАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ
КАФЕДРА УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМНИЦЬКОЮ ТА
ТУРИСТИЧНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ**

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

АНІМАЦІЙНІ ПОСЛУГИ ТА ІНДУСТРІЯ РОЗВАГ В ТУРИЗМІ
(назва навчальної дисципліни)

освітній ступінь	<u>бакалавр</u> <i>(назва освітнього ступеня)</i>
галузь знань	<u>24 Сфера обслуговування</u> <i>(шифр і назва галузі знань)</i>
спеціальність	<u>242 Туризм</u> <i>(код і назва спеціальності)</i>
освітня програма	<u>Туризм</u> <i>(код і назва спеціальності)</i>
тип дисципліни	<u>вибіркова</u> <i>(обов'язкова / вибіркова / факультативна)</i>

ПОГОДЖЕНО:

Голова ради з якості вищої освіти
факультету

Григор'як О.Т.

(підпис, ініціали, прізвище)

РЕКОМЕНДОВАНО:

кафедрою управління підприємницькою
та туристичною діяльністю
протокол № 7 від 24.12.19

Завідувач кафедри

П.М. Сидорак

(підпис, ініціали, прізвище)

Розробники програми:

викладач кафедри управління підприємницькою
та туристичною діяльністю Бикова Г.В.

Рецензенти програми:

д.е.н., професор Меркулов М.М.

к.е.н., доцент Шевченко-Перепьолкіна Р.І.

1. ОПИС ДИСЦИПЛІНИ

Найменування показників	Розподіл годин за навчальним планом	
	Денна	Заочна
Кількість кредитів: 4	<i>Лекції:</i>	
		6
Модулів: 1	<i>Практичні заняття:</i>	
Загальна кількість годин: 120	-	
Рік вивчення дисципліни за навчальним планом: (1)	<i>Лабораторні заняття:</i>	
	-	
Семестр: (2)	<i>Семінарські заняття:</i>	
		6
Тижневе навантаження (год.):	<i>Консультації:</i>	
- аудиторне: 3	-	
- самостійна робота: 4	<i>Індивідуальні заняття:</i>	
Форма підсумкового контролю: залік	-	
Мова навчання: українська	<i>Самостійна робота:</i>	
		108

2. МЕТА ДИСЦИПЛІНИ

Предметом вивчення дисципліни є принципи організації дозвілля туристів, особливості туристичної та рекреаційної анімації.

Метою вивчення дисципліни є опанування теоретичними, професійними знаннями та практичними навичками щодо організації анімаційних послуг в туризмі.

Передумови для вивчення дисципліни базуються на вивченні таких дисциплін як «Вступ до фаху з основами наукових досліджень», «Організація готельного господарства».

Міждисциплінарні зв'язки вивчення дисципліни «Анімаційні послуги та індустрія розваг в туризмі» є підґрунтям для подальшого вивчення дисциплін «Організація туризму», «Організація екскурсійних послуг».

3. ОЧІКУВАНІ РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ

У результаті вивчення навчальної дисципліни «Анімаційні послуги та індустрія розваг в туризмі» студент повинен набути такі результати навчання:

1. **Знання:** структури організації дозвілля та елементів формування анімаційного інтересу; методики створення та проведення анімаційних програм; організації управління анімаційними заходами.

2. **Уміння:** планувати та контролювати за проведенням туристських анімаційних заходів; використовувати методи і технологію формування анімаційної програми, яка відповідає запитам споживачів; вміти аналізувати і оцінювати анімаційні заходи різних типів і видів, роботу аніматорів.

3. **Комунікація:** застосовувати навички продуктивного спілкування зі споживачами туристичних послуг, встановлювати зв'язки з експертами туристичної та інших галузей.

4. **Автономність та відповідальність:** управляти своїм навчанням з метою самореалізації в професійній туристичній сфері, виявляти проблемні ситуації, демонструвати виконання професійних завдань у стандартних та невизначених ситуаціях.

4. ТЕМАТИЧНИЙ ПЛАН ДИСЦИПЛІНИ

№ з/п	Назви модулів / тем	Кількість годин (денна форма навчання)						Кількість годин (заочна форма навчання)							
		Аудиторні	Лекції	Семінарські (практичні)	Лабораторні	Консультації	Індивідуальні заняття	Самостійна робота	Аудиторні	Лекції	Семінарські (практичні)	Лабораторні	Консультації	Індивідуальні заняття	Самостійна робота
1.	Основи організації анімаційних послуг														17
2.	Організація анімаційних послуг в готелях і туристичних комплексах							4	2	2					18
3.	Організація ігрової та спортивної анімації							4	2	2					17
4.	Музична та танцювальна анімація							4	2	2					17
5.	Специфіка вербальної анімації							4	2	2					17
6.	Організація анімаційних шоу							4	2	2					18
Проміжний контроль															4
Разом:								12	6	6					108

5. ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

5.1. Зміст навчальної дисципліни за темами

Тема 1. Основи організації анімаційних послуг в туризмі

Поняття дозвілля. Місце дозвілля в структурі бюджету часу людини. Ознаки дозвілля. Мета дозвілля. Характеристики процесу розваг. Фактори, що впливають на вибір розваг.

Класифікація підприємств індустрії дозвілля та розваг: вітчизняний та закордонний підходи.

Передумови виникнення анімації в туризмі. Типологія анімації в туризмі: туристичні анімація, рекреаційна анімація.

Функції туристичної анімації: адаптаційна, стабілізуюча, оздоровча, інформаційна, удосконалююча, рекламна.

Модель фахівця туранімації. Закордонний досвід підготовки фахівців з анімаційної діяльності. Вимоги до аніматорів. Трудодіаграма професії тураніматора. Графік роботи аніматора.

Тема 2. Організація анімаційних послуг в готелях і туристичних комплексах

Характеристика підрозділів, що надають анімаційні послуги. Фактори, що впливають на кількість та склад закладів дозвілля в готелях і туристичних комплексах. Склад анімаційної команди готелів та туристичних комплексів.

Класифікація туристів. Психодіагностика туристів. Особливості роботи з туристами різних категорій. Форми роботи з різними віковими групами відпочиваючих. Класифікація туристів за ставленням до влаштування дозвілля. Національні особливості туристів та їх врахування при складанні анімаційних програм. Анімаційні програми для сімейного дозвілля.

Матеріальна база анімації: перший, другий, третій рівні. Готельні анімаційні послуги та програми. Вимоги до побудови анімаційних програм. Напрями і програми туристичної анімації. Етапи формування анімаційних програм. Сценарій анімаційної програми: поняття,

різновиди. Монтажний лист. Сценарний план. Сюжетний хід. Композиційна побудова анімаційної програми. Мізансцена анімаційної програми.

Тема 3. Організація ігрової та спортивної анімації

Гра як складне соціокультурне явище. Мотивація гри. Позитивний вплив гри на людину.

Форми ігрової діяльності в туристичній анімації: спортивні, дворові ігри, рухливі, настільні, інтелектуальні, азартні, рольові ігри. Ігри за принципом віку учасників: дитячі, юнацькі, молодіжні, для осіб середнього віку, для осіб третього віку, універсальні, сімейні ігри. Ігри за кількістю учасників: масові, групові, індивідуальні, парні, командні ігри. Конкурсні, рольові, активізуючі ігри.

Ігрова програма. Критерії оцінки якісного складу ігрової; аудиторії. Оцінка ігрового майданчику ігрової анімації. Оцінка технічних засобів та реквізиту.

Особливості розробки сценарію ігрової програми. Різновиди ігрових майданчиків для ігрової анімації. Особливості підготовки аудиторії до участі у ігровій анімації. Врахування кліматичних умов, пори року при складанні ігрових анімаційних програм.

Методика проведення рухливих ігор: рухливі ігри на спортивних майданчиках, рухливі ігри в басейні. Аеробіка: оздоровча аеробіка, спортивна аеробіка. Побудова програм рухливих ігор.

Тема 4. Музична та танцювальна анімація

Поняття та особливості емоційного впливу музики. Аудиторія музичних анімаційних заходів. Диференційований підхід при розробці музичних анімаційних програм.

Історія зародження музичної анімації. Форми музичної анімації: концерт, музичний фестиваль, музичні конкурси, караоке, салонні музичні заходи.

Класифікація музичних фестивалів: за віковим цензом, за жанром музики, за рівнем професійності виконавців. Різновиди музичних конкурсів: професійні, аматорські, музично-ігрові конкурси. Особливості розробки музичних анімаційних програм в різних закладах розміщення туристів.

Етапи становлення танцювальної культури. Форми сучасної танцювальної анімації: бал, танці під живу музику, дискотека. Особливості бальної культури. Танці під живу музику як найбільш розповсюджена форма танцювального дозвілля туристів. Особливості анімаційної дискотеки.

Оцінка матеріально-технічної бази танцювальних заходів. Акустична характеристика танцювального майданчика. Різновиди акустики: жорстка, м'яка, оптимальна. Врахування гучності при складанні танцювальних програм.

Тема 5. Специфіка вербальної анімації

Поняття вербальної анімації. Способи впливу на аудиторію за допомогою мови. Поняття візуального каналу (кінетичного коду). Характерні риси вербального спілкування. Необхідність знання іноземних мов при підготовці аніматорів дозвілля. Професійні якості, навички і вміння аніматорів. Імпровізація як найвища форма анімації.

Ораторське мистецтво в анімації. Підготовка аніматорів-розмовників: комплекс вправ для дихання, гімнастика для мімічних м'язів обличчя, артикуляційна гімнастика. Вправи для досягнення м'язової свободи.

Форми сучасної вербальної анімації та їх характеристика. Монолог, діалог, дискусії, диспути, суперечки, лайки, бесіди, обговорення, творчі зустрічі, лекції, розповіді. Тематика лекцій та врахування аудиторії при складанні вербальної анімаційної програми.

Тема 6. Організація анімаційних шоу

Поняття шоу. Різновиди анімаційних шоу: сценічні шоу, технічні шоу. Характерні ознаки сценічних та технічних шоу. Мета шоу-програм. Найвідоміші сценічні та технічні

шоу, що слугують факторами атракції туристів в усьому світі. Техношоу: космічні, авіаційні, автомобільні, морські шоу.

Поняття театралізації в анімаційних сценічних шоу туристсько-рекреаційних закладів. Способи театралізації анімаційних програм.

Різновиди сцени при розробці шоу-програм: сцена-арена, сцена-коробка, сцена-подіум, сцена-шашка, просторова сцена. Необхідність врахування матеріально-технічної бази анімаційних шоу.

Характеристика шоу: кафешантани, кафконси, кафе-театри, мюзік-холи, кабаре, вар'єте, фольклорні шоу країн світу.

5.2. Тематика семінарських занять.

Тема 1. Основи організації анімаційних послуг в туризмі.

Тема 2. Організація анімаційних послуг в готелях і туристичних комплексах

Тема 3. Організація ігрової та спортивної анімації

Тема 4. Музична та танцювальна анімація

Тема 5. Специфіка вербальної анімації.

Тема 6. Організація анімаційних шоу.

5.3. Організація самостійної роботи студентів.

Самостійна робота студента (далі – СРС) як невід’ємна складова освітнього процесу у вищому навчальному закладі є однією з форм оволодіння навчальним матеріалом поза межами аудиторної роботи, в час, вільний від обов’язкових навчальних занять. Кожен вид самостійної роботи фіксується в академічному журналі окремою графою. Результативність виконання конкретних завдань для СРС оцінюється в балах від «0» до «5» і фіксується в академічному журналі. СРС може містити крім обов’язкової складової, ще й вибіркової. Обов’язкова складова СРС передбачає опанування програмного матеріалу дисципліни. Вибіркова складова передбачає виконання завдань, які студент вибирає з метою підвищення свого професійного рівня, особистого рейтингу.

Загальний обсяг СРС з дисципліни «Анімаційні послуги та індустрія розваг в туризмі» становить 108 год. для студентів заочної форми навчання.

Основні види самостійної роботи, які запропоновані студентам для засвоєння теоретичних знань з дисципліни «Анімаційні послуги та індустрія розваг в туризмі»:

- опрацювання теоретичних основ прослуханого лекційного матеріалу з використанням конспекту лекцій, підручника, довідкової літератури;
- підготовка до семінарських занять;
- вивчення окремих питань, що винесені на самостійне опрацювання;
- підготовка студентів до проведення поміжного (модульного) контролю та заліку.

Розподіл годин на виконання СРС

№ з/п	Вид самостійної роботи	Кількість годин	
		Денна форма навчання	Заочна форма навчання
1.	Опрацювання лекційного матеріалу		3
2.	Підготовка до семінарських занять		6
3.	Підготовка до модульного (проміжного) контролю		4
4.	Опрацювання тем, винесених на самостійну підготовку, в тому числі конспектування за заданим планом		70
5.	Виконання тестових завдань		10
6.	Підготовка рефератів		10

7.	Робота з інтернет-ресурсами		5
----	-----------------------------	--	---

Завдання для самостійної роботи студентів

№ з/п	Вид роботи	Кількість годин	Форми звітності
1.	<p style="text-align: center;">Тема 1. Основи організації анімаційних послуг в туризмі</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Технологічні характеристики культурно-досугових програм 2. Місце дозвілля в структурі бюджету часу людини. 3. Характеристика підрозділів, що надають анімаційні послуги. 4. Фактори, що впливають на кількість та склад закладів дозвілля в готелях і туристичних комплексах. 5. Національні особливості туристів 6. Позитивний вплив гри на людину. 7. Тематичні парки 	17	Конспект, усне опитування, виконання тестових завдань
2.	<p style="text-align: center;">Тема 2. Організація анімаційних послуг в готелях і туристичних комплексах</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Музеї, характеристика театральних і концертних залів, кінозалів 2. Гральні заклади. особливості ігрового бізнесу. 3. Взаємодія режисера і художника, в процесі оформлення масового дійства 4. Рольова гра в структурі анімаційної програми. 5. Сутність подієвого туризму. 	18	Конспект, усне опитування, виконання тестових завдань
3.	<p style="text-align: center;">Тема 3. Організація ігрової та спортивної анімації</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Методика колективної творчої діяльності 2. Трудогорама професії тураніматора. 3. Графік роботи аніматора. 4. Масові святкування в епоху Античності 5. Масові святкування в епоху Середньовіччя 6. Масові святкування в епоху Відродження 7. Масові святкування в епоху Просвітництва 	17	Конспект, усне опитування, виконання тестових завдань
4.	<p style="text-align: center;">Тема 4. Музична та танцювальна анімація</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Масові святкування в епоху Новітнього часу 2. Валеологія як теоретична основа туристської анімації. 3. Сучасне поняття здорового образу життя 4. Класифікація туристів. 5. Особливості роботи з туристами різних категорій 6. Організація дитячого дозвілля за кордоном 7. Сучасний стан послуг анімаційного сервісу 	17	Конспект, усне опитування, виконання тестових завдань

5.	<p>Тема 5. Специфіка вербальної анімації</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Технологія розробки і організації тематичних анімаційних програм 2. Готельні анімаційні послуги і програми 3. Передумови виникнення анімації в туризмі 4. Склад анімаційної команди готелів та туристичних комплексів 5. Історія зародження музичних фестивалів 6. Етапи становлення танцювальної культури 7. Ораторське мистецтво в анімації 8. Найвідоміші сценічні та технічні шоу. 	17	Конспект, усне опитування, виконання тестових завдань
6.	<p>Тема 6. Організація анімаційних шоу</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Поняття шоу. 2. Різновиди анімаційних шоу: сценічні шоу, технічні шоу. 3. Характерні ознаки сценічних та технічних шоу. 4. Поняття театралізації в анімаційних сценічних шоу туристсько-рекреаційних закладів. 5. Різновиди сцени при розробці шоу-програм: сцена-арена, сцена-коробка, сцена-подіум, сцена-шашка, просторова сцена. 6. Характеристика шоу: кафешантани, кафконси, кафе-театри, мюзік-холи, кабаре, вар'єте, фольклорні шоу країн світу. 	18	Конспект, усне опитування, виконання тестових завдань
7.	Проміжний модульний контроль	4	

Тематика індивідуальних (групових) завдань Теми рефератів

1. Сутність туристської і готельної анімації.
2. Роль і значення анімаційної послуги як складової туристського продукту.
3. Значення туристської анімації.
4. Основні вимоги до організації анімаційної діяльності.
5. Функції туристської анімації.
6. Особливості та значення готельної анімації.
7. Вплив різних систем середовища гостинності на процес перетворення потреб туриста на задоволення.
8. Вплив діяльності персоналу у процесі перетворення потреб туриста на задоволення.
9. Назвіть і охарактеризуйте дві складові поняття «анімаційний менеджмент».
10. Анімаційний менеджмент як система управління; його об'єкт і суб'єкт управління; системоутворювальний фактор.
11. Анімаційний менеджмент як складова загальної системи управління туристичним комплексом.
12. Стратегія і тактика управління анімаційним процесом.
13. Чотири основні функції анімаційного менеджменту як виду спеціалізованого виробничого менеджменту.
14. Взаємозв'язок і взаємозалежність основних функцій анімаційного менеджменту.
15. Завдання анімаційного менеджменту, що реалізуються при виконанні його функцій: планування; організація; мотивація; контроль.

6. ФОРМИ ПОТОЧНОГО ТА ПІДСУМКОВОГО КОНТРОЛЮ

6.1. Форми поточного контролю: семінари, самостійна

6.2. Форми проміжного контролю: модульна контрольна робота

6.3. Форми підсумкового контролю: залік

7. ЗАСОБИ ДІАГНОСТИКИ РЕЗУЛЬТАТІВ НАВЧАННЯ

Засоби оцінювання та методи демонстрування результатів навчання: відповіді на питання (усні та письмові), доповіді; тести; реферати, есе; презентації результатів виконаних завдань та досліджень; виступи на наукових заходах тощо.

Питання для самопрацювання:

1. Поняття дозвілля.
2. Ознаки дозвілля.
3. Мета дозвілля.
4. Характеристики процесу розваг.
5. Фактори, що впливають на вибір розваг.
6. Класифікація підприємств індустрії дозвілля та розваг: вітчизняний та закордонний підходи.
7. Передумови виникнення анімації в туризмі.
8. Типологія анімації в туризмі: туристичні анімація, рекреаційна анімація.
9. Функції туристичної анімації: адаптаційна, стабілізуюча, оздоровча, інформаційна, удосконалююча, рекламна.
10. Модель фахівця туранімації.
11. Закордонний досвід підготовки фахівців з анімаційної діяльності. Вимоги до аніматорів.
12. Трудогорама професії тураніматора.
13. Характеристика підрозділів, що надають анімаційні послуги.
14. Фактори, що впливають на кількість та склад закладів дозвілля в готелях і туристичних комплексах.
15. Склад анімаційної команди готелів та туристичних комплексів.
16. Класифікація туристів.
17. Психодіагностика туристів.
18. Особливості роботи з туристами різних категорій.
19. Національні особливості туристів та їх врахування при складанні анімаційних програм.
20. Анімаційні програми для сімейного дозвілля.
21. Матеріальна база анімації: перший, другий, третій рівні.
22. Готельні анімаційні послуги та програми.
23. Вимоги до побудови анімаційних програм. Напрями і програми туристичної анімації.
24. Етапи формування анімаційних програм.
25. Сценарій анімаційної програми: поняття, різновиди.

Приклади тестових завдань

1. Який з потенціалів дає змогу дозвіллю формувати ціннісні уявлення та орієнтації людини?

а) педагогічний;

- б) аксіологічний;
- в) репродуктивний;
- г) інтелектуальний.

2. Відповідно до якого з типів саморегуляції вільного часу людина пролонговано здійснює регуляцію свого вільного часу, пов'язуючи його з виконанням важливих життєвих планів?

- а) творчо-перетворювального типу;
- б) споглядально-продовженого типу;
- в) функціонально-дієвого типу;
- г) стихійно-буденного типу.

3. Рекреаційна анімація – це:

- а) різновид туристської діяльності, яка залучає туристів до різноманітних заходів шляхом участі у спеціально розроблених програмах дозвілля;
- б) комплексна рекреаційна послуга, заснована на особистих людських контактах тураніматора з туристом та їхньої спільної участі в розвагах, пропонованих анімаційною програмою туркомплексу людини;
- в) вид діяльності з організації дозвілля, спрямованої на відновлення духовних і фізичних сил;
- г) жодної правильної відповіді.

4. Туристська анімація – це:

- а) різновид туристської діяльності, яка залучає туристів до різноманітних заходів шляхом участі у спеціально розроблених програмах дозвілля;
- б) комплексна рекреаційна послуга, заснована на особистих людських контактах тураніматора з туристом та їхньої спільної участі в розвагах, пропонованих анімаційною програмою туркомплексу;
- в) вид діяльності з організації дозвілля, спрямованої на відновлення духовних і фізичних сил;
- г) жодної правильної відповіді.

5. Готельна анімація – це:

- а) різновид туристської діяльності, яка залучає туристів до різноманітних заходів шляхом участі у спеціально розроблених програмах дозвілля;
- б) комплексна рекреаційна послуга, заснована на особистих людських контактах тураніматора з туристом та їхньої спільної участі в розвагах, пропонованих анімаційною програмою туркомплексу;
- в) вид діяльності з організації дозвілля, спрямованої на відновлення духовних і фізичних сил;
- г) жодної правильної відповіді.

6. Якісна оцінка стану туриста після здійснення відпочинку, характеристика повноти досягнення свідомих і підсвідомих цілей подорожі з огляду на його особисте розуміння і сприйняття навколишнього світу, цінності життя, безпеки, якості обслуговування і гостинності – це:

- а) задоволеність туриста;
- б) потреби туриста;
- в) бажання туриста;
- г) жодної правильної відповіді.

7. Які види анімаційних послуг включають до плану маркетингу в процесі розроблення цінової політики готелю?

- а) анімаційні послуги без додаткової оплати;
- б) неприбуткові анімаційні послуги;
- в) додатково оплачувані екскурсійні анімаційні послуги;
- г) всі відповіді правильні.

8 До змісту якої з функцій менеджменту анімації зараховують розроблення типових анімаційних програм і алгоритмів (методик) їхньої адаптації до визначених груп і окремих туристів?

- а) планування;
- б) організація;
- в) мотивація;
- г) аналіз і контроль.

9. Якісна характеристика стану туриста перед здійсненням подорожі, що свідомо або несвідомо відбиває його прагнення змінити цей стан на кращий для нього бік, – це:

- а) задоволеність туриста;
- б) потреба туриста;
- в) бажання туриста;
- г) жодної правильної відповіді.

10. Сукупність матеріальних, нематеріальних культурних та історичних цінностей, зосереджених у готельному комплексі, які залучаються аніматорами тією чи іншою мірою і формою до процесу задоволення потреб туристів у пізнанні, естетичній насолоді, комфорті – це:

- а) природний комплекс;
- б) культурно-історичний комплекс;
- в) туристський комплекс;
- г) жодної правильної відповіді

8. КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ НАВЧАННЯ

8.1. Шкала та критерії оцінювання знань студентів.

Результати навчання з освітніх компонентів оцінюються за 100-бальною шкалою (від 1 до 100) з переведенням в оцінку за традиційною шкалою («відмінно», «добре», «задовільно», «незадовільно» – для семестрових екзаменів, курсових робіт (проектів) і виробничих практик; «зараховано», «не зараховано» – для заліків і навчальних практик). Шкала переведення балів подана в таблиці 1.

Таблиця 1.

Переведення підсумкового балу за 100-бальною шкалою оцінювання в підсумкову оцінку за традиційною шкалою

Підсумковий бал	Оцінка за традиційною шкалою
	залік
90-100	зараховано
89-70	
51-69	
26-50	не зараховано
1-25	

Підсумковий бал з навчальної дисципліни є сумою балів, одержаних за поточний та проміжний контроль.

Для визначення ступеня оволодіння навчальним матеріалом з подальшим його оцінюванням рекомендується застосовувати наступні рівні навчальних досягнень студентів (табл. 2):

Таблиця 2.

Критерії оцінювання навчальних досягнень студентів

Рівні навчальних досягнень	100-бальна шкала	Критерії оцінювання навчальних досягнень	
		Теоретична підготовка	Практична підготовка
Студент			
Відмінний	100...90	вільно володіє навчальним матеріалом, висловлює свої думки, робить аргументовані висновки, рецензує відповіді інших студентів, творчо виконує індивідуальні та колективні завдання; самостійно знаходить додаткову інформацію та використовує її для реалізації поставлених перед ним завдань; вільно використовує нові інформаційні технології для поповнення власних знань	може аргументовано обрати раціональний спосіб виконання завдання й оцінити результати власної практичної діяльності; виконує завдання, не передбачені навчальною програмою; вільно використовує знання для розв'язання поставлених перед ним завдань
Достатній	89...70	вільно володіє навчальним матеріалом, застосовує знання на практиці; узагальнює і систематизує навчальну інформацію, але допускає незначні огріхи у порівняннях, формулюванні висновків, застосуванні теоретичних знань на практиці	за зразком самостійно виконує практичні завдання, передбачені програмою; має стійкі навички виконання завдання
Задовільний	69...51	володіє навчальним матеріалом поверхово, фрагментарно, на рівні запам'ятовування відтворює певну частину навчального матеріалу з елементами логічних зв'язків, знає основні поняття навчального матеріалу	має елементарні, нестійкі навички виконання завдань
Незадовільний	50...26	має фрагментарні знання (менше половини) при незначному загальному обсязі навчального матеріалу; відсутні сформовані уміння та навички; під час відповіді допущено суттєві помилки	планує та виконує частину завдання за допомогою викладача
Неприйнятний	25...1	студент не володіє навчальним матеріалом	виконує лише елементи завдання, потребує постійної допомоги викладача

8.2. Критерії оцінювання під час аудиторних занять.

Досягнення студентів на семінарських заняттях, а також виконані ними індивідуальної та самостійної роботи оцінюються за шкалою від «0» до «5». Критерії оцінювання наводяться у таблиці 3.

Таблиця 3.

**Критерії оцінювання навчальних досягнень студентів
на семінарських заняттях**

Оцінка	Критерії оцінювання навчальних досягнень
5 балів	Оцінюється робота студента, який у повному обсязі володіє навчальним матеріалом, вільно, самостійно й аргументовано його викладає, глибоко та всебічно розкриває зміст теоретичних запитань та практичних завдань, використовуючи при цьому обов'язкову та додаткову літературу, вільно послуговується науковою термінологією, розв'язує задачі стандартним або оригінальним способом, наводить аргументи на підтвердження власних думок, здійснює аналіз та робить висновки.
4 бали	Оцінюється робота студента, який достатньо повно володіє навчальним матеріалом, обґрунтовано його викладає, в основному розкриває зміст теоретичних запитань та практичних завдань, використовуючи при цьому обов'язкову літературу, розв'язує задачі стандартним способом, послуговується науковою термінологією. Але при висвітленні деяких питань не вистачає достатньої глибини та аргументації, допускаються при цьому окремі неістотні неточності та незначні помилки.
3 бали	Оцінюється робота студента, який відтворює значну частину навчального матеріалу, висвітлює його основний зміст, виявляє елементарні знання окремих положень, записує основні формули, рівняння, закони. Однак не здатний до глибокого, всебічного аналізу, обґрунтування та аргументації, не користується необхідною літературою, допускає істотні неточності та помилки.
2 бали	Оцінюється робота студента, який достатньо не володіє навчальним матеріалом, однак фрагментарно, поверхово (без аргументації й обґрунтування) викладає окремі питання навчальної дисципліни, не розкриває зміст теоретичних питань і практичних завдань.
1 бал	Оцінюється робота студента, який не в змозі викласти зміст більшості питань теми та курсу, володіє навчальним матеріалом на рівні розпізнавання явищ, допускає істотні помилки, відповідає на запитання, що потребують однослівної відповіді.
0 балів	Оцінюється робота студента, який не володіє навчальним матеріалом та не в змозі його висвітлити, не розуміє змісту теоретичних питань та практичних завдань.

Після завершення вивчення дисципліни викладач виводить середньозважений бал, що переводиться у 100-бальну шкалу (див. таблицю 4.) з відповідним ваговим коефіцієнтом.

**Таблиця переведення середньозваженого балу
за 100-бальною шкалою**

100-бальна	сер. бал	100-бальна	сер. бал	100-бальна	сер. бал	100-бальна	сер. бал	100-бальна	сер. бал
100	4,97–5,00	80	4,10–4,14	60	3,10–3,14	40	2,25–2,29	20	1,15–1,20
99	4,94–4,96	79	4,05–4,09	59	3,05–3,09	39	2,20–2,24	19	1,09–1,14
98	4,91–4,93	78	4,00–4,04	58	3,00–3,04	38	2,15–2,19	18	1,03–1,08
97	4,87–4,90	77	3,95–3,99	57	2,96–2,99	37	2,10–2,14	17	0,97–1,02
96	4,84–4,86	76	3,90–3,94	56	2,93–2,95	36	2,05–2,09	16	0,91–0,96
95	4,80–4,83	75	3,85–3,89	55	2,90–2,92	35	2,00–2,04	15	0,85–0,90
94	4,76–4,79	74	3,80–3,84	54	2,87–2,89	34	1,95–1,99	14	0,79–0,84
93	4,72–4,75	73	3,75–3,79	53	2,84–2,86	33	1,90–1,94	13	0,73–0,78
92	4,68–4,71	72	3,70–3,74	52	2,81–2,83	32	1,85–1,89	12	0,67–0,72
91	4,64–4,67	71	3,65–3,70	51	2,78–2,80	31	1,80–1,84	11	0,61–0,66
90	4,60–4,63	70	3,60–3,64	50	2,75–2,77	30	1,75–1,79	10	0,55–0,60
89	4,55–4,59	69	3,55–3,59	49	2,70–2,74	29	1,69–1,74	9	0,49–0,54
88	4,50–4,54	68	3,50–3,54	48	2,65–2,69	28	1,63–1,68	8	0,43–0,48
87	4,45–4,49	67	3,45–3,49	47	2,60–2,64	27	1,57–1,62	7	0,37–0,42
86	4,40–4,44	66	3,40–3,44	46	2,55–2,59	26	1,51–1,56	6	0,31–0,36
85	4,35–4,39	65	3,35–3,39	45	2,50–2,54	25	1,45–1,50	5	0,25–0,30
84	4,30–4,34	64	3,30–3,34	44	2,45–2,49	24	1,39–1,44	4	0,19–0,24
83	4,25–4,29	63	3,25–3,29	43	2,40–2,44	23	1,33–1,38	3	0,13–0,18
82	4,20–4,24	62	3,20–3,24	42	2,35–2,39	22	1,27–1,32	2	0,07–0,12
81	4,15–4,19	61	3,15–3,19	41	2,30–2,34	21	1,21–1,26	1	0,01–0,06

Підрахунки середньозваженого балу здійснюють з точністю до другого знака після коми. За таблицю 4 визначають кількість балів за 100-бальною шкалою, яку множать на ваговий коефіцієнт – 0,7 і отримують кількість балів за поточний контроль. Кількість балів за поточний контроль округлюють до цілих.

Кількість балів, отриманих студентом за поточний контроль, виставляється викладачем у відповідній графі академічного журналу до проведення проміжного контролю.

8.3. Критерії оцінювання модульної контрольної роботи.

Оцінювання проміжного контролю здійснюється за шкалою від «0» до «30» – для дисциплін, викладання яких завершується заліком.

Загальна оцінка за модульну контрольну роботу є середнім арифметичним оцінок за кожне питання/завдання, яка переводиться за 100 бальною шкалою (табл. 4.) та множиться на коефіцієнт 0,3.

8.4. Критерії оцінювання під час підсумкового контролю.

Залік – це форма підсумкового контролю, що полягає в оцінюванні рівня опанування студентами навчального матеріалу виключно на підставі результатів виконання ними певних видів робіт, зазначених у робочій програмі навчальної дисципліни.

Оцінка за семестр з дисципліни, з якої передбачений залік, виставляється після закінчення її вивчення (до початку екзаменаційної сесії) за результатами поточного (ваговий коефіцієнт – 0,7) та проміжного (ваговий коефіцієнт – 0,3) контролю. При цьому обов'язкової присутності здобувачів вищої освіти під час заліку не передбачено.

Залік отримує здобувач вищої освіти, який виконав всі види роботи, визначені в робочій програмі навчальної дисципліни й має достатню кількість балів за поточний контроль (не менше 35 балів) та проміжний контроль (не менше 16 балів).

**9. ІНСТРУМЕНТИ, ОБЛАДНАННЯ ТА ПРОГРАМНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ,
ВИКОРИСТАННЯ ЯКИХ ПЕРЕДБАЧАЄ НАВЧАЛЬНА ДИСЦИПЛІНА**
Технічні засоби для демонстрування презентацій (ноутбук, проектор).

10. РЕКОМЕНДОВАНІ ДЖЕРЕЛА ІНФОРМАЦІЇ

Основні

1. Аванесова Г.А. Культурно-досуговая деятельность: Теория и практика организации: учебное пособие для студентов вузов . М.: Аспект Перс, 2016. 236 с.
2. Байлик СІ., Кравець О.М. Організація анімаційних послуг в туризмі: нав. посіб. Харків: ХНАМГ, 2014. 197 с.
3. Бочелюк В.Й., Бочелюк В.В. Дозвіллезнавство: навч. Посіб. К.: Центр навч. л-р 2015. 208 с.
4. Ведмідь Н.І., Мельниченко С.В. Організація дозвілля туристів: навч. посіб. К.: КНТЕУ, 2016. 85 с.
5. Гаранин Н.И., Булыгина И.И. Менеджмент туристской и гостиничной анимации: учебное пособие. М.: Советский спорт, 2017. 128 с.
6. Килимистий С.М. Анімація в туризмі: навч. посіб. К.: Вид-во ФПУ, 2017. 188 с.
7. Курило Л.В. Теория и практика анимации: Ч. 1. Теоретические основы туристской анимации: учебное пособие/ Л.В. Курило. Российская международная академия туризма. М.: Советский спорт, 2016. 195 с.

Додаткові

8. Бокланова И.К. Организация культурно-массовой работы в туристических учреждениях. М.: 2015. 312 с.
9. Гаджиев Б.Х. Профессиональная подготовка педагогов дополнительного образования по профилю спортивно-оздоровительного туризма: Автореф. канд. дис. М., 2015. 23 с.
10. Гальперина Т.И. Режиссура культурно-досуговых программ в работе менеджера туристской анимации: учебное пособие М.: Советский спорт, 2014. 168 с.
11. Гаркавенко С.С. Маркетинг: підручник. К.: Лібра, 2015. 231 с.
12. Горлинская Н. Массовик-затейник. Организация корпоративных мероприятий. Универсальные сценарии для любой компании Н. Горлинская. М.: АСТ: Астрель, 2014. 253 с.
13. Далинский А.В. Культурно-массовая работа в здравницах. М.: РМАТ, 2017. 154 с.